

- materiałów lub usług, ewentualnie kosztów obciążających odbiorcę, została wystawiona w poprzednim okresie sprawozdawczym (miesiącu).";
- 4) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 062 „Odbiorcy za faktury pozainkasowe” pierwsze dwa zdania zastępuje się zdaniem:
„Konto 062 obciąża się za należności wynikające z faktur nie regulowanych w trybie inkasa bankowego, wysłanych do rozrachunku do odbiorcy, uznając odpowiednie konta rozdziału XVI „Sprzedaż”, konto 074 „Inne należności i zobowiązania” lub konto 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku.”;
- 5) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 179 „Towary wysłane i usługi wykonane”:
a) zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Za datę dokonania sprzedaży uważa się datę wystawienia faktury za sprzedane wyroby, towary, materiały lub usługi.”;
b) w zdaniu piątym wyrazy „(wysłania faktury do inkasa lub odbiorcy pozainkasowemu)” zastępuje się wyrazami „(wystawienia faktury)”;
- 6) w wyjaśnieniach wstępnych do rozdziału XVI „Sprzedaż” zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:
„Księgowania na kontach tego rozdziału dokonywane są w momencie sprzedaży wyrobów, towarów, materiałów lub usług, tj. w momencie wystawienia faktury bądź z chwilą wpłaty pieniędzy przez odbiorcę (przy sprzedaży gotówkowej).”;
- 7) w wyjaśnieniu dotyczącym zasad funkcjonowania konta 191 „Sprzedaż produkcji roślinnej” w zdaniu trzecim pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) przy sprzedaży na zewnątrz:
a) sumę faktur wystawionych w bieżącym okresie sprawozdawczym (miesiącu) i oddanych do inkasa lub wysłanych odbiorcom obciążając konto 061 „Należności w inkasie bankowym”, 062 „Odbiorcy za faktury pozainkasowe” lub 041 „Kasa”,
b) sumę faktur wystawionych w bieżącym okresie sprawozdawczym (miesiącu), a do końca okresu sprawozdawczego (miesiąca) nie zgłoszonych do rozrachunku (nie oddanych do inkasa lub nie wysłanych odbiorcom) obciążając konto 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”.
- § 2. 1. W związku ze zmianami w ramowym planie kont, o których mowa w § 1, zainteresowani ministrowie wprowadzą odpowiednie zmiany do branżowych planów kont, opracowanych w oparciu o wymieniony wyżej ramowy plan kont.
2. Zmiany w branżowych planach kont powinny być przeprowadzone w trybie ustalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-67, poz. 851 i z 1956 r. Nr 105, poz. 1219).
- § 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: T. Dietrich

1216

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie zmiany ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ramowym planie kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 października 1951 r. w sprawie ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-96, poz. 1339, z 1952 r. Nr A-7, poz. 66, z 1954 r. Nr A-11, poz. 275 i z 1956 r. Nr 15, poz. 231), wprowadza się następujące zmiany: w rozdziale XVI „Sprzedaż” zmienia się nazwy następujących kont: konta 191 „Sprzedaż wyrobów” na „Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych” oraz konta 195 „Sprzedaż usług” na „Sprzedaż usług nieprzemysłowych”.

2. W ogólnych zasadach funkcjonowania kont ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego, zawartych w załączniku nr 2 do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale XVI „Sprzedaż” zdanie pierwsze wyjaśnień wstępnych otrzymuje następujące brzmienie:
„Rozdział XVI obejmuje następujące konta:
191 — Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych,

192 — Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej,
195 — Sprzedaż usług nieprzemysłowych,
196 — Sprzedaż materiałów.”;

- 2) wyjaśnienia do konta 191 „Sprzedaż wyrobów” otrzymują następujące brzmienie:

„191 — Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych.”

Konto 191 służy do ujęcia sprzedaży wyrobów produkcji podstawowej i pomocniczej oraz usług przemysłowych.

W ciężar konta 191 księguje się:

- 1) w końcu miesiąca — fabryczny koszt własny sprzedanych wyrobów i usług przemysłowych,
2) w końcu roku:
a) odpowiednią część kosztów związanych ze sprzedażą (z kont rozdziału XV),
b) odpowiednią część podatku obrotowego i od ciecacji nietowarowych.

Fabryczny koszt własny wyrobów i usług księgowany jest w dwóch pozycjach:

- 1) planowany fabryczny koszt własny,
2) odchylenie od kosztu planowanego.

Na dobro konta 191 księguje się:

- 1) przy sprzedaży na zewnątrz — sumę wynikającą z oddanych do inkasa lub wysłanych odbiorcom faktur (w wypadkach rozliczeń pozainkasowych),

2) przy sprzedaży na rzecz inwestycji, remontów kapitałnych i gospodarki nieprzemysłowej — wartość wyrobów według odpowiednich dokumentów wewnętrznych.

Konto 191 zamyka się w końcu roku przez przeniesienie jego salda (ostateczny wynik sprzedaży) na konto 201 „Straty i zyski”.

W ciągu roku wynik sprzedaży wykazuje się pokazująco w sprawozdaniu dotyczącym strat i zysków.

Urządzenia analityczne winny umożliwić ujęcie sprzedaży według następujących kierunków:

- a) poza przedsiębiorstwo,
- b) na rzecz inwestycji i remontów kapitałnych,
- c) na rzecz gospodarki nieprzemysłowej.”;

3) wyjaśnienia do konta 195 o dotychczasowej nazwie „Sprzedaż usług” otrzymują następujące brzmienie:

„195 — Sprzedaż usług nieprzemysłowych.

Zasady działania tego konta są analogiczne do podanych przy koncie 191 „Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych”.

§ 2. 1. W związku ze zmianami w ramowym planie kont, o których mowa w § 1, zainteresowani ministrowie wprowadzą odpowiednie zmiany do branżowych planów kont, opracowanych w oparciu o wymieniony wyżej ramowy plan kont.

2. Zmiany w branżowych planach kont powinny być przeprowadzone w trybie ustalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-67, poz. 851 i z 1956 r. Nr 105, poz. 1219).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1217

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie opodatkowania za 1956 rok przewoźników, byłych członków pomocniczych spółdzielni przewozowych.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) i art. 102 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506. z 1953 r. Nr 9, poz. 27 i z 1956 r. Nr 55, poz. 252) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przewoźników, byłych członków pomocniczych spółdzielni przewozowych, rozwiązanych uchwałą Zarządu Centralnego Związku Spółdzielni Pracy nr 299 z dnia 21 lipca 1956 r. w sprawie rozwiązania zrzeszeń spółdzielczych wozaków, którzy wykonują czynności przewozowe w warunkach określonych rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1953 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od członków pomocniczych spółdzielni przewozowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 4, poz. 8) — zwalnia się do końca 1956 r. od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych.

§ 2. Organy finansowe zaniechają ustalania podatku obrotowego i dochodowego za 1956 rok przewoźnikom wymienionym w § 1, zrzeszonym w zrzeszeniu prywatnego handlu i usług, a wykonującym czynności przewozowe wyłącznie

na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, jeżeli jednostki te potrącały od wypłaconych należności za przewóz przedpłaty w wysokości 12% zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29).

§ 3. Przewoźnikom wymienionym w § 1, którzy oprócz usług na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej wykonywali przewozy na rzecz innych osób, wymierza się za rok 1956 podatki obrotowy i dochodowy od przychodów uzyskanych z tytułu przewozów wykonywanych na rzecz tych innych osób, bez doliczenia przychodów, od których podatki obrotowy i dochodowy zostały potrącone w formie ryczałtu lub w formie przedpłaty.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1956 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

1218

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie zmiany ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ramowym planie kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6

maja 1952 r. w sprawie ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-50, poz. 681, z 1954 r. Nr A-11, poz. 275 i z 1956 r. Nr 15, poz. 231) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale VI „Rozrachunki” dodaje się symbol i nazwę konta 060 „Faktury nie zgłoszone do rozrachunku”;
- 2) nazwę rozdziału XIV oraz konta 179 występującego w tym rozdziale „Towary wysłane i usługi wykonane” zastępuje się nazwą „Roboty nie refakturowane”.